

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Bezrodnîi Vladimir, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Bezrodnîi Vladimir împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova privind accesul la informație, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 26.05.2014, reclamantul Bezrodnîi Vladimir s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor, privind accesul la informație.

În motivarea cererii a indicat că, la data de 17.03.2014 a depus o petiție la IFPS de pe lângă Ministerul Finanțelor privind informarea cu materialele formulate referitor la petițiile examinate, cu solicitarea de a fixa data și ora pentru a face cunoștință cu actele date, parvenite de la Curtea de Conturi.

Menționează reclamantul că la 22.04.2014 a primit răspuns de la IFPS, din care rezultă că solicitarea înaintată nu a fost satisfăcută, iar termenul de examinare a petiției a fost încălcat.

Concretizează Bezrodnîi Vladimir că IFPS nu a reacționat la cererea prealabilă din 25.04.2014, încălcând prevederile Legii cu privire la petiționare.

Astfel, solicită reclamantul admiterea acțiunii prin obligarea conducerii IFPS să-i aducă la cunoștință materialele dosarelor formate în legătura cu petițiile examinate, parvenite în IFPS de la Curtea de Conturi prin scrisoarea de însoțire nr.01/2-119 din 16.01.14 și nr.B-63/14 din 13.02.14 cu participarea lui T.Colesnic.

Prin hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 09 februarie 2015, acțiunea înaintată de Bezrodnîi Vladimir s-a respins.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune nu se încadrează în prevederile legii.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 13.02.2015 Bezrodnîi

Vladimir a depus apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2016 s-a respins apelul declarat de către Bezrodnî Vladimir ca fiind neîntemeiat și s-a menținut hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 09 februarie 2015.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a ajuns la o concluzie corectă privind respingerea acțiunii reclamantului, or contrar celor invocate de Bezrodnî Vladimir, răspunsul la petiție a fost expediat în adresa dumnealui cu răspunsul la întrebările formulate, precum și acordarea posibilității de a face cunoștință cu actele interesate.

Nefiind de acord cu decizia Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2016, la 26.07.2016 Bezrodnî Vladimir a înaintat cerere de recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel din 09.03.2016, cu emiterea unei noi hotărâri de admiterea a acțiunii.

La 19.08.2016, IFPS a prezentat referință prin care solicită respingerea cererii de recurs înaintată de către Bezrodnî Vladimir cu menținerea decizie Curții de Apel Chișinău din 09.03.2016 și a hotărârii primei instanțe din 09.02.2015 ca fiind adoptate în strictă conformitate cu prevederile legii.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 09.03.2016 a fost recepționată de către recurent la 14.06.2016. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 26.07.2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe cînd în recursul declarat de către Bezrodnîi Vladimir asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Bezrodnîi Vladimir ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Bezrodnîi Vladimir se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea